

Sbírka zákonů

Republiky československé

Částka 9

Vydána dne 28. března 1959

Cena Kčs 1,50

OBSAH:

(16.—20.) 16. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon o nemocenském pojištění zaměstnanců. — 17. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon o sociálním zabezpečení. — 18. Zákon o některých změnách v sociálním zaopatření příslušníků ozbrojených sil. — 19. Nařízení o úpravě nároků na starobní důchod po dobu zaměstnání. — 20. Nařízení, kterým se mění a doplňuje vládní nařízení č. 56/1956 Sb., o nemocenském a důchodovém pojištění členů jednotných zemědělských družstev a o důchodovém pojištění jednotlivě hospodařících rolníků a jiných osob samostatně hospodařících.

16

Zákon

ze dne 26. března 1959,

kterým se mění a doplňuje zákon
o nemocenském pojištění zaměstnanců

Národní shromáždění Republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I

Při celkovém růstu osobní spotřeby všeho obyvatelstva je v zájmu péče o děti, aby rychleji rošila osobní spotřeba rodin s nižšími příjmy, především rodin s více dětmi. Proto se v souvislosti s jinými opatřeními směřujícími ke zvýšení osobní spotřeby nově upravuje také výše přídavků na děti.

Čl. II

Zákon č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, se mění a doplňuje takto:

1. § 30 zní:

„(1) Přídavky na děti náleží zaměstnanci, jestliže má nezaopatřené děti (§ 31), má předepsaný pracovní úvazek (§ 33) a odpracoval stanovený počet pracovních dnů (§ 34).

(2) Přídavky na děti náleží tomu zaměstnanci, u něhož se k dětem přihlíží podle zákona o dani ze mzdy jako k vyživovaným osobám; jiné osobě na tyto děti přídavky nenáleží.

(3) Zaměstnanci povolánému ke službě v ozbrojených silách, s výjimkou příslušníků ozbrojených sil z povolání, náleží na nezaopatřené děti přídavky, jestliže byl v posledních šesti měsících před nástupem služby v ozbrojených silách zaměstnán aspoň 90 dnů.“

2. § 31 zní:

„(1) Za nezaopatřené děti se považují vlastní i osvojené děti zaměstnance nebo jeho manžela, pokud se zdržují na území československé republiky, a to do skončení povinné školní docházky; za stejných podmínek se považují za nezaopatřené děti oboustranně osiřelí vnuci nebo oboustranně osiřelí sourozenci zaměstnance nebo jeho manžela, jestliže jsou v jejich přímém zaopatření.

(2) Po skončení povinné školní docházky, nejdéle však do 25. roku věku, se děti uvedené v předchozím odstavci považují za nezaopatřené tehdy, jestliže nemají vlastní příjem vyšší než 200 Kčs měsíčně a jestliže

- a) se soustavně připravují předepsaným výcvikem nebo studiem na budoucí povolání nebo
- b) jsou pro nemoc nebo pro tělesnou či duševní vadu trvale neschopny k práci."

3. § 32 zní:

„Přídavky se neposkytují na děti:

- a) na které náleží sirotčí důchod podle předpisů o důchodovém zabezpečení zaměstnanců nebo o sociálním zaopatření příslušníků ozbrojených sil, popřípadě podle obdobných předpisů;
- b) které mají bezplatné plné internátní zaopatření z prostředků rozpočtových, hospodářských nebo jiných organizací;
- c) které jsou již déle než šest měsíců v bezplatném plném zaopatření léčebného nebo podobného ústavu."

4. § 35 zní:

„Přídavky na děti činí, pokud se dále nestanoví jinak, měsíčně:

Při hrubém měsíčním výdělku zaměstnance, z jehož pojištění se přídavky na děti poskytují		na 1 dítě	na 2 dětí	na 3 dětí	na 4 dětí	na 5 dětí
Kčs		Kčs	Kčs	Kčs	Kčs	Kčs
	do 1400	70	170	430	690	950
nad 1400	do 2200	70	170	400	640	880
nad 2200	do 3000	70	170	370	600	830
nad 3000	do 3800	neposky- tují se	100	330	530	750
nad 3800		neposky- tují se	nepo- sky- tují se	310	490	710

Při více dětech se zvyšuje částka přídavků na děti, která náleží zaměstnanci na 5 dětí, na každé další dítě

- o 260 Kčs měsíčně při hrubém měsíčním výdělku zaměstnance do 1400 Kčs,
- o 240 Kčs měsíčně při hrubém měsíčním výdělku zaměstnance nad 1400 Kčs do 3000 Kčs a
- o 220 Kčs měsíčně při hrubém měsíčním výdělku zaměstnance nad 3000 Kčs."

5. § 36 odst. 1 zní:

„(1) Zaměstnanci, který je zároveň uživatelem zemědělské půdy ve výměře nad 0,5 ha (v pastvinářské nebo pícninářské oblasti nad 2 ha), jakož i zaměstnanci, který žije s takovým uživatelem půdy ve společné domácnosti jako člen rodiny, náleží přídavky na děti jen v těchto měsíčních částkách:

při hrubém měsíčním výdělku zaměstnance, z jehož pojištění se přídavky na děti poskytují		na 1 dítě	na 2 dětí	na 3 dětí	na 4 dětí	na 5. dětí
Kčs		Kčs	Kčs	Kčs	Kčs	Kčs
	do 3000	38	86	144	212	290
nad 3000	do 3800	neposky- tují se	48	144	212	290
nad 3800		nepo- sky- tují se	nepo- sky- tují se	144	212	290

Přídavky na 6 dětí činí 378 Kčs měsíčně, na 7 dětí 476 Kčs měsíčně a zvyšují se na každé další dítě o 108 Kčs měsíčně."

6. § 51 odst. 1 a 2 zní:

„(1) Ústřední rada odborů vydá prováděcí předpisy o peněžitých dávkách; v prováděcích předpisech bude podrobněji stanoveno zejména:

- a) které složky příjmů tvoří zaměstnancův výdělek započítatelný pro stanovení nemocenského, podpory při ošetřování člena rodiny a peněžité pomoci v mateřství a jak se postupuje při výpočtu těchto dávek. Ústřední rada odborů může stanovit také odchylky, a to zejména pro případy, kdy zaměstnání netrvalo po celé období, za které se výdělek zjišťuje, nebo kdy je toho třeba se zřetelem ke zvláštním úpravám pracovního poměru;
- b) jakou hodnotou se pro určení výdělku oceňují naturální požitky;
- c) které doby se započítávají do nepřerušného zaměstnání v téměř podniku;
- d) jak se uplatňuje nárok na jednotlivé peněžité dávky a jak se tyto dávky vyplácejí.

(2) Ústřední rada odborů vydá prováděcí předpisy o přídavcích na děti; v nich bude stanoveno zejména:

- a) co se považuje za vlastní příjem dítěte;
- b) co se považuje za odpracovaný den (směnu) a jak se zjišťuje splnění podmínky stanoveného počtu odpracovaných dnů (směn) při zvláštních úpravách pracovního poměru;
- c) které složky příjmů se považují za hrubý výdělek rozhodný pro nárok na přídávky na děti nebo pro jejich výši, za které období se tento výdělek zjišťuje a na jakou dobu se podle něho určuje výše přídávky na děti;
- d) komu a jak se přídávky na děti přiznávají, jestliže nárok na přídávky na totéž dítě může uplatnit více zaměstnanců nebo jestliže dítě není v přímém zaopatření zaměstnance, z jehož pojištění se přídávky na děti poskytují, jakož i v kterých případech se přídávky na děti poskytují odchylně od ustanovení § 50 odst. 2 nebo § 32;
- e) za jakých podmínek mohou být přídávky na děti přiznány na schovance, vnuky nebo sourozence;
- f) za jakých podmínek a v jaké výši je možno přídávky na děti přiznat a vyplácet na děti zdržující se mimo území Československé republiky;
- g) jak se uplatňuje nárok na přídávky na děti a jak se tyto přídávky vyplácejí."

7. § 53 odst. 1 zní:

"(1) Nemocenské pojištění se provádí v zá-
vodech a v orgánech Revolučního odborového
hnutí."

8. § 63 odst. 3 zní:

"(3) Ústřední rada odborů je oprávněna
činit opatření k odstranění tvrdostí, které by
se vyskytly při provádění tohoto zákona, a

může pověřit jiné odborové orgány, aby ta-
ková opatření činily v jednotlivých přípa-
dech."

Čl. III

Kde se v zákoně č. 54/1956 Sb. nebo v ji-
ných právních předpisech užívá výrazu „ro-
dinné přídávky", nahrazuje se tento výraz
výrazem „přídávky na děti".

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti ode dne
1. dubna 1959; provedou jej všichni členové
vlády.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Dolanský v. r.

Poláček v. r.

Kopecký v. r.

Štrougal v. r.

Barák v. r.

Uher v. r.

inž. Šimůnek v. r.

Beran v. r.

inž. Jankovcová v. r.

Jonáš v. r.

dr. Kyselý v. r.

dr. Kahuda v. r.

Plojhar v. r.

Reitmajer v. r.

dr. Šlechta v. r.

dr. Škoda v. r.

David v. r.

dr. Vlasák v. r.

Đuriš v. r.

Brahec v. r.

Krajčír v. r.

inž. Černý v. r.

Krošnář v. r.

dr. Neuman v. r.

generálplukovník Lomský v. r.

Ouzký v. r.

Machačová v. r.

Pospíšil v. r.

dr. Nejedlý v. r.

inž. Půček v. r.

17 Zákon

ze dne 26. března 1959,

Kterým se mění a doplňuje zákon o sociálním zabezpečení

Národní shromáždění Republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 55/1956 Sb., o sociálním zabezpečení, se mění a doplňuje takto:

1. § 10 zní:

„Výše starobního důchodu

(1) Základní výměra starobního důchodu (§ 9 odst. 1) zaměstnance I. pracovní kategorie činí 60 %, zaměstnance II. pracovní kategorie 55 % a zaměstnance III. pracovní kategorie 50 % průměrného ročního výdělku.

(2) Byl-li zaměstnanec I. anebo II. pracovní kategorie zaměstnán do dne vzniku nároku na starobní důchod déle než 20 let a zaměstnanec III. pracovní kategorie déle než 25 let, přičítají se k základní výměře důchodu za každý další rok zaměstnání

v I. pracovní kategorii od 21. roku zaměstnání 2 %,

v II. pracovní kategorii od 21. roku zaměstnání 1,5 % a

v III. pracovní kategorii od 26. roku zaměstnání 1 %

průměrného ročního výdělku; přitom se náhradní doba péče o dítě [§ 6 odst. 2 č. 2 písm.-e)] nežapočítává do doby zaměstnání rozhodné pro výši důchodu.

(3) Jestliže zaměstnanec byl zaměstnán střídavě v různých pracovních kategoriích, včítá se pro zvýšení nároku na důchod podle odstavce 2 do prvních 20 roků (zaměstnanci III. pracovní kategorie do prvních 25 roků) zaměstnání vždy nejprve doba zaměstnání ve III. pracovní kategorii, poté doba zaměstnání ve II. a naposled doba zaměstnání v I. pracovní kategorii.

(4) Starobní důchod zaměstnance staršího 65 let, který byl zaměstnán po dobu kratší než 20 let, avšak aspoň 5 let (§ 9 odst. 2), činí poměrnou část z 50 % průměrného ročního výdělku, která odpovídá poměru doby zaměstnání k době 20 let.“

2. § 11 zní:

„Nároky na starobní důchod po dobu zaměstnání

Zaměstnancům, kteří vykonávají zaměstnání po splnění podmínek pro vznik nároku na starobní důchod, náleží starobní důchod, popřípadě jeho třetina nebo jiná část podle toho, ve které pracovní kategorii jsou zaměstnání a jakého věku dosáhli. Podrobnou úpravu těchto nároků stanoví vláda, která též určí, jak se těmto zaměstnancům jejich nároky na starobní důchod zvyšují za každý další rok zaměstnání.“

3. § 19 zní:

„Nejvyšší a nejnižší výměra starobního a invalidního důchodu

(1) Starobní a invalidní důchod zaměstnance I. pracovní kategorie činí nejvýše 90 %, starobní a invalidní důchod ostatních zaměstnanců nejvýše 85 % průměrného ročního výdělku. Starobní a invalidní důchod spolu s jakýmkoliv důchodem z důchodového zabezpečení (pojištění, zaopatření), včetně důchodů z penzijního nadlepení, nesmí však přesahovat

u zaměstnance I. pracovní kategorie částku 2200 Kčs,

u zaměstnance II. pracovní kategorie částku 1800 Kčs a

u zaměstnance III. pracovní kategorie částku 1600 Kčs

měsíčně. Vláda může nařízením zvýšit tyto nejvyšší výměry důchodů.

(2) Starobní důchod podle § 9 odst. 1 a invalidní důchod činí nejméně 400 Kčs měsíčně, starobní důchod podle § 9 odst. 2 nejméně

300 Kčs měsíčně. Starobní důchod ani invalidní důchod zaměstnance staršího 20 let nesmí však být vyšší než 90 % průměrného ročního výdělku."

4. § 30 zní:

„Výchovné k důchodům

(1) Výchovné náleží na každé dítě (§ 24) poživitele důchodu starobního, invalidního, částečného invalidního, za výsluhu let, osobního a sociálního. Výchovné nenáleží na dítě, jež má nárok na sirotčí důchod nebo na něž přísluší přídavek na děti (výchovné podle předpisů o materiálním zabezpečení příslušníků ozbrojených sil). Výchovné rovněž nenáleží na dítě, na něž nepřislouší přídavek na děti jen proto, že zaměstnanec nesplnil stanovené podmínky.

(2) Výchovné činí měsíčně

při důchodu	na 1 dítě	na 2 dětí	na 3 dětí	na 4 dětí	na 5 dětí
Kčs	Kčs	Kčs	Kčs	Kčs	Kčs
do 1400	70	170	430	690	950
nad 1400	70	170	400	640	880

Při více dětech se zvyšuje částka výchovného, která náleží důchodci na 5 dětí, na každé další dítě měsíčně

o 260 Kčs při důchodu do 1400 Kčs a
o 210 Kčs při důchodu nad 1400 Kčs.

(3) Výchovné činí měsíčně

při invalidním důchodu	na 1 dítě	na 2 dětí	na 3 dětí	na 4 dětí	na 5 dětí
Kčs	Kčs	Kčs	Kčs	Kčs	Kčs
do 1400	120	260	480	700	950
nad 1400	120	260	460	660	880

Při více dětech se zvyšuje částka výchovného, která náleží poživiteli invalidního důchodu na 5 dětí, na každé další dítě měsíčně

o 260 Kčs při důchodu do 1400 Kčs a
o 240 Kčs při důchodu nad 1400 Kčs.

(4) Jestliže poživitel důchodu je zároveň uživatelem zemědělské půdy ve výměře nad 0,5 ha (v pastvinářské nebo pícninářské oblasti nad 2 ha) nebo žije s takovým uživatelem půdy ve společné domácnosti jako člen rodiny, činí výchovné

	na 1 dítě	na 2 dětí	na 3 dětí	na 4 dětí
Kčs	Kčs	Kčs	Kčs	Kčs
k důchodu	70	170	310	490
k invalidnímu důchodu	120	260	420	600

měsíčně a zvyšuje se o 220 Kčs na každé další dítě.

Ustanovení § 36 odst. 2 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, platí obdobně.

(5) Mělo-li by nárok na výchovné na totéž dítě několik osob, náleží výchovné té, která má nárok na vyšší výchovné, a při stejné výši výchovného té, již bylo dříve přiznáno. Vzniknou-li někomu nároky na výchovné na totéž dítě podle různých předpisů o důchodovém zabezpečení (pojištění, zaopatření), přizná se jen vyšší výchovné.

(6) Výchovné náleží až do skončení povinné školní docházky dítěte a poté za stejných podmínek jako sirotčí důchod.

(7) Je-li dítě v zaopatření jiné osoby než důchodce, vyplácí se výchovné této osobě.

(8) Určuje-li soud výživné na dítě, přihlíží i k tomu, do jaké míry jsou potřeby dítěte uhrázovány výchovným, které se na ně poskytuje; do určeného výživného se výchovné nezapočítává."

5. § 42 odst. 1 zní:

„(1) Vznikne-li nárok na starobní důchod v době, po kterou se vyplácí nemocenské, posuzuje se nárok zaměstnance na starobní důchod a jeho výši stejně jako nárok zaměstnance, který vykonává zaměstnání."

6. Kde se v tomto zákoně nebo v předpisech vydaných podle něho mluví o starobním důchodu ve výši jedné třetiny, rozumí se tímto důchodem část starobního důchodu poskytovaná na základě úpravy provedené vládou podle § 11.

Čl. II

(1) Starobní a invalidní důchody z důchodového pojištění zaměstnanců, které byly přiznány podle předpisů o důchodovém pojištění platných před 1. lednem 1957 a nedosahují částky 400 Kčs měsíčně, se zvyšují na tuto částku počínajíc splátkou důchodu splatnou v dubnu 1959; toto ustanovení však neplatí, vznikl-li nárok na starobní nebo invalidní důchod po 31. prosinci 1951 a důchodové pojištění zaměstnanců netrvalo déle než 10 roků, ledaže nárok na invalidní důchod vznikl pracovním úrazem nebo před dosažením 30. roku věku zaměstnance.

(2) Zvýšení podle odstavce 1 nenáleží důchodům, na něž se vztahuje zákon č. 40/1958 Sb., o úpravě důchodů některých odsouzených osob, nebo ustanovení čl. III a IV zákona č. 41/1958 Sb., o některých změnách v sociálním zabezpečení.

(3) Vláda může postupně zvyšovat důchody přiznané podle předpisů o důchodovém pojištění zaměstnanců platných před 1. lednem 1957 až na úroveň důchodů přiznávaných podle předpisů o důchodovém zabezpečení zaměstnanců platných od tohoto dne.

Čl. III

Úprava vyplácených důchodů a výchovného

(1) Ustanovení § 30. zákona č. 55/1956 Sb. ve znění čl. I č. 4 platí též pro výchovné, na něž vznikl nárok před 1. dubnem 1959. Výchovné se upraví počínajíc splátkou výchovného splatnou v dubnu 1959.

(2) Vyplácené důchody, které převyšují částky uvedené v § 19 zákona č. 55/1956 Sb. ve znění čl. I č. 3, budou upraveny na tyto částky počínajíc splátkou důchodu splatnou v červnu 1959. Obdobně budou upraveny důchody pozůstalých, které byly vyměřeny z důchodů převyšujících uvedené částky.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti ode dne 1. dubna 1959; provedou jej všichni členové vlády.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Dolanský v. r.

Poláček v. r.

Kopecký v. r.

Štrougal v. r.

Barák v. r.

Uher v. r.

inž. Šimůnek v. r.

Beran v. r.

inž. Jankovcová v. r.

Jonáš v. r.

dr. Kyselý v. r.

dr. Kahuda v. r.

Plojhar v. r.

Reitmaier v. r.

dr. Šlechta v. r.

dr. Škoda v. r.

David v. r.

dr. Vlasák v. r.

Đuriš v. r.

Brabec v. r.

Krajčír v. r.

inž. Černý v. r.

Krosnář v. r.

dr. Neuman v. r.

generálplukovník Lomský v. r.

Ouzký v. r.

Machačová v. r.

Pospíšil v. r.

dr. Nejedlý v. r.

inž. Púčik v. r.

18

Zákon

ze dne 26. března 1959

o některých změnách v sociálním zaopatření
příslušníků ozbrojených sil

Národní shromáždění Republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 33/1957 Sb., o sociálním zaopatření příslušníků ozbrojených sil, se mění a doplňuje takto:

I. V § 6 odst. 2 se škrtaří slova „nejde-li o propuštění z důvodů uvedených v § 8“.

2. K § 7 se připojuje další odstavec tohoto znění:

„(3) Výsluhový důchod podle odstavce 2 může činit nejvýše 2000 Kčs (u výkonných letců 2200 Kčs) měsíčně. Vláda může nařízením tyto částky zvýšit.“

3. § 8 zní:

„Úprava výsluhového důchodu ve zvláštních případech

(1) Vojákové z povolání a poživatelé důchodu mladším 55 let, u nichž byla vyslovena ztráta vojenské hodnosti podle § 46 trestního zákona nebo jimž byla odňata hodnost podle příslušného zákona, se výsluhový důchod nepřiznává (odnímá); jde-li o vojáka z povolání (poživatele důchodu) staršího 55 let, může být důchod snížen.

(2) Osobám, kterým byl důchod upraven podle odstavce 1, může být snížení nebo odnětí (nepřiznání) důchodu zcela nebo zčásti prominuto a důchod jim může být přiznán až do plné zákonné výměry, jestliže svou prací pro společnost prokázaly snahu odčinit skutečnosti, jež byly důvodem pro snížení nebo odnětí (nepřiznání) důchodu, nebo svědčí-li pro to jiné důvody hodné zvláštního zřetele.

(3) Výsluhový důchod se snižuje do dosažení věku 55 let na polovinu, vojákovi z povolání, který byl propuštěn před dosažením tohoto věku na vlastní žádost bez důvodů hodných zvláštního zřetele a jehož propuštění není v souladu se zájmy ozbrojených sil.

(4) Při zaměstnání poživatele výsluhového důchodu krátí se jeho důchod o částku, o kterou součet důchodu a výdělku přesahuje výši určenou vládou; u osob starších 55 let upraví vláda výši důchodu a nároky ze sociálního zaopatření obdobně, jako je tomu u zaměstnaných poživatelů starobních důchodů podle zákona o sociálním zabezpečení. Vláda může též stanovit, že výsluhový důchod náleží v původní (nezkrácené) výši, je-li poživatel výsluhového důchodu zaměstnán v určitém pracovním oboru, popřípadě může upravit krácení důchodu zejména výkonným letcům odchýlně. Vláda může stanovit další podrobnosti.

(5) Nebyl-li poživatel výsluhového důchodu podle § 7 odst. 1 v době od svého propuštění ze služby v ozbrojených silách do dosažení věku 55 let bez důvodů hodných zvláštního zřetele zaměstnán v pracovním poměru nebo jinak činný pro socialistický sektor, náleží mu místo důchodu ve výši podle § 7 odst. 2 důchod ve výši podle § 7 odst. 1.

(6) Podrobnosti k ustanovením předchozích odstavců upraví ministři národní obrany a vnitra.

4. K § 10 se připojuje další odstavec tohoto znění:

„(3) Ustanovení § 7 odst. 3 platí obdobně.“

5. § 18 zní:

„V ý c h o v n é k d ů c h o d ů m

(1) Výchovné náleží na každé dítě (§ 15 odst. 1 až 3) poživatelé důchodu výsluhového, invalidního, částečného invalidního a osobního. Výchovné nenáleží na dítě, jež má nárok na sirotčí důchod nebo na něž přísluší přídavek na děti (výchovné podle předpisů o materiálním zabezpečení příslušníků ozbrojených sil). Výchovné rovněž nenáleží na dítě, na něž nepřislouží přídavek na děti jen proto, že zaměstnanec nesplnil stanovené podmínky.

(2) Výchovné činí měsíčně

při důchodu	na 1 dítě	na 2 dětí	na 3 dětí	na 4 dětí	na 5 dětí
Kčs	Kčs	Kčs	Kčs	Kčs	Kčs
do 1400	70	170	430	690	950
nad 1400	70	170	400	640	880

Při více dětech se zvyšuje částka výchovného, která náleží důchodci na 5 dětí, na každé další dítě měsíčně

o 260 Kčs při důchodu do 1400 Kčs a

o 210 Kčs při důchodu nad 1400 Kčs.

(3) Výchovné činí měsíčně

při invalidním důchodu	na 1 dítě	na 2 dětí	na 3 dětí	na 4 dětí	na 5 dětí
Kčs	Kčs	Kčs	Kčs	Kčs	Kčs
do 1400	120	260	480	700	950
nad 1400	120	260	460	660	880

Při více dětech se zvyšuje částka výchovného, která náleží poživateli invalidního důchodu na 5 dětí, na každé další dítě měsíčně

o 260 Kčs při důchodu do 1400 Kčs a

o 210 Kčs při důchodu nad 1400 Kčs.

(1) Jestliže poživatel důchodu je zároveň uživatelem zemědělské půdy ve výměře nad 0,5 ha (v pastvinářské nebo pícninářské oblasti nad 2 ha) nebo žije s takovým uživatelem půdy ve společné domácnosti jako člen rodiny, činí výchovné

	na 1 dítě	na 2 dětí	na 3 dětí	na 4 dětí
	Kčs	Kčs	Kčs	Kčs
k důchodu	70	170	310	490
k invalidnímu důchodu	120	260	420	600

měsíčně a zvyšuje se o 220 Kčs na každé další dítě.

Ustanovení § 36 odst. 2 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, platí obdobně.

(5) Mělo-li by nárok na výchovné na totéž dítě několik osob, náleží výchovné té, která má nárok na vyšší výchovné, a při stejné výši výchovného té, již bylo dříve přiznáno. Vzniknou-li někomu nároky na výchovné na totéž dítě podle různých předpisů o důchodovém zaopatření (zabezpečení, pojištění), přizná se jen vyšší výchovné.

(6) Výchovné náleží až do skončení povinné školní docházky dítěte a poté za stejných podmínek jako sirotčí důchod.

(7) Je-li dítě v zaopatření jiné osoby než důchodce, vyplácí se výchovné této osobě.

(8) Určuje-li soud výživné na dítě, přihlíží i k tomu, do jaké míry jsou potřeby dítěte uhrazovány výchovným, které se na ně poskytuje; do určeného výživného se výchovné nezapočítává."

Čl. II

(1) Ustanovení § 7 odst. 3, § 8, § 10 odst. 3 a § 18 zákona o sociálním zaopatření příslušníků ozbrojených sil ve znění čl. I platí i pro nároky vzniklé před počátkem účinnosti tohoto zákona.

(2) Výchovné se zvyšuje od 1. dubna 1959.

(3) Vyplácené důchody, pokud převyšují částky uvedené v § 7 odst. 3 a § 10 odst. 3 zákona ve znění čl. I č. 2 a 4, budou upraveny na tyto částky počínajíc dnem 1. června 1959. Obdobně budou upraveny důchody pozůstalých.

(4) Uprava důchodů podle § 8 odst. 4 ve znění čl. I č. 3 se provede počínajíc dnem 1. června 1959.

Čl. III

Vláda může postupně zvyšovat důchody přiznané podle předpisů o důchodovém zaopatření příslušníků ozbrojených sil platných před 1. zářím 1957 až na úroveň důchodů přiznaných podle předpisů o důchodovém zaopatření příslušníků ozbrojených sil platných od tohoto dne.

Čl. IV

Zrušuje se § 6 odst. 2 zákona č. 40/1958 Sb., o úpravě důchodů některých odsouzených osob.

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti ode dne 1. dubna 1959; provedou jej ministři národní obrany a vnitra.

Novotný v. r.

Flerlinger v. r.

Široký v. r.

generálplukovník Lomský v. r.

Barák v. r.

19

Vládní nařízení

ze dne 26. března 1959

o úpravě nároků na starobní důchod
po dobu zaměstnání

Vláda Republiky československé nařizuje podle § 11 zákona č. 55/1956 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 17/1959 Sb.:

§ 1

Zaměstnanci I. pracovní kategorie mladšímu 60 let a zaměstnanci II. nebo III. pracovní kategorie mladšímu 65 let (ženě mladší 60 let), kteří po splnění podmínek pro vznik nároku na starobní důchod stanovených v § 9 zákona konají

a) zaměstnání I. pracovní kategorie, náleží starobní důchod v plné výši, nejvýše však 1200 Kčs měsíčně, a nárok na starobní důchod se zvyšuje za každý rok zaměstnání vykonávaného po splnění stanovených

podmínek až do dosažení věku 65 let, a jde-li o zaměstnance I. pracovní kategorie nebo o ženu, do 60 let, o 4 % průměrného ročního výdělku, z něhož byl důchod vyměřen;

b) zaměstnání II. pracovní kategorie, náleží jedna třetina starobního důchodu vyměřeného ke dni splnění podmínek pro vznik nároku na tento důchod, nejvýše však 600 Kčs měsíčně, a nárok na starobní důchod se zvyšuje za každý rok zaměstnání vykonávaného po splnění stanovených podmínek až do dosažení věků 65 let, a jde-li o zaměstnance I. pracovní kategorie nebo o ženu, do 60 let, o 4 % průměrného ročního výdělku, z něhož byl důchod vyměřen;

c) zaměstnání III. pracovní kategorie, se zvyšuje nárok na starobní důchod za každý rok zaměstnání vykonávaného po splnění stanovených podmínek až do dosažení věku 65 let, a jde-li o zaměstnance I. pracovní kategorie nebo o ženu, do 60 let, o 4 % průměrného ročního výdělku, z něhož by byl tento důchod vyměřen ke dni splnění podmínek stanovených v § 9 zákona. Místo tohoto zvýšení náleží zaměstnanci, požádá-li o to, ode dne podání žádosti jedna třetina starobního důchodu vyměřeného ke dni splnění podmínek pro vznik nároku na tento důchod, nejvýše však 400 Kčs měsíčně. Zaměstnanec může změnit svou žádost nejdříve po uplynutí jednoho roku po jejím podání.

§ 2

(1) Po dosažení věku 65 let, a jde-li o zaměstnance I. pracovní kategorie nebo o ženu, po dosažení věku 60 let, náleží zaměstnancům uvedeným v § 1 starobní důchod v plné výši, nejvýše však měsíčně

1400 Kčs, konají-li zaměstnání I. pracovní kategorie,

1200 Kčs, konají-li zaměstnání II. pracovní kategorie, a

1000 Kčs, konají-li zaměstnání III. pracovní kategorie;

to platí též pro poživatele starobního důchodu, na nějž vznikl nárok do 30. září 1956.

(2) Po dosažení věku uvedeného v odstavci 1 se zvyšuje nárok na starobní důchod za každý další rok zaměstnání o 2 %, 1,5 % nebo 1 % průměru hrubých ročních výdělků, které měl důchodce po dosažení tohoto věku, a to podle toho, v které pracovní kategorii byl v té době zaměstnán; stejně se zvyšuje nárok na starobní důchod zaměstnanci, jemuž tento nárok vznikl až po dosažení věku 65 let (§ 9 odst. 2 zákona).

§ 3

Do nejvyšších částek uvedených v § 1 písm. a) a § 2 se započítávají nároky z dřívějšího veřejného penzijního zaopatření a důchody z penzijního nadlepení, nikoliv však výchovné a zvýšení důchodu pro bezmocnost.

§ 4

(1) Zvýšení důchodu podle § 1 se provede po dosažení věku 65 let, a jde-li o zaměstnance, který splňuje podmínky pro vznik nároku na starobní důchod ze zaměstnání I. pracovní

kategorie nebo o ženu, po dosažení věku 60 let; vystoupil-li však zaměstnanec ze zaměstnání před dosažením tohoto věku, provede se zvýšení důchodu po skončení zaměstnání.

(2) Zvýšení důchodu podle § 2 odst. 2 se provede vždy po dvou letech, pokud zaměstnání trvá, jinak po skončení zaměstnání.

(3) Do doby zaměstnání potřebné pro zvýšení starobního důchodu se nezapočítávají náhradní doby.

§ 5

Nároky na zvýšení starobních důchodů o 4 % průměrného ročního výdělku získané v době do 31. května 1959 zůstávají nedotčeny.

§ 6

Důchody vyplácené podle předpisů o sociálním zabezpečení platných před 1. dubnem 1959 zaměstnancům, kteří vykonávají zaměstnání po splnění podmínek pro vznik nároku na starobní důchod, budou upraveny podle tohoto nařízení počínajíc splátkou důchodu splatnou v červnu 1959.

§ 7

Toto nařízení nabývá účinnosti ode dne 1. června 1959; provede je předseda Státního úřadu sociálního zabezpečení.

Široký v. r.

20

Vládní nařízení

ze dne 26. března 1959,

kterým se mění a doplňuje vládní nařízení č. 56/1956 Sb., o nemocenském a důchodovém pojištění členů jednotných zemědělských družstev a o důchodovém pojištění jednotlivě hospodařících rolníků a jiných osob samostatně hospodařících

Vláda Republiky československé nařizuje podle § 90 zákona č. 55/1956 Sb., o sociálním zabezpečení:

Čl. I

§ 13 odst. 1 vládního nařízení č. 56/1956 Sb. zní:

„(1) Výchovné náleží na každé dítě (§ 24 zákona) poživatele starobního, invalidního nebo částečného invalidního důchodu, které by mělo při úmrtí družstevníka nárok na sirotčí důchod. Výchovné nenáleží na dítě, které požívá sirotčí důchod nebo na něž přísluší přídavek na děti (výchovné podle předpisů o materiálním zabezpečení příslušníků ozbrojených sil). Výchovné rovněž nenáleží na dítě, na něž nepřísluší přídavek na děti jen proto, že zaměstnanec nesplnil stanovené podmínky.“

Čl. II

Toto nařízení nabývá účinnosti ode dne 1. dubna 1959; provede je předseda Státního úřadu sociálního zabezpečení v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Široký v. r.

